

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

byl jsem poctěn možností popřát vám něco pěkného do roku 2016, z něhož jsme už pořádně sousto ukousli.

Přál bych vám především, aby vás medicína jako celek bavila. Mně se líbí, že naše řemeslo kromě celkem humanistického poslání (má své chyby, ale pořád je o něco ušlechtilější než lichvaření nebo politika) má v sobě neustále se rozvíjející poznávání nových souvislostí. Když píšu o humanizmu, nemám na mysli aktivity farmaceutických firem, ale naši práci s lidmi, práci, jejíž psychologická návratnost, přestože dosahuje téměř účinnosti parního stroje, zůstává zdrojem vnitřního potěšení a udržuje teplo vnitřního ohně (pod kotlem toho stroje).

Jsem v kontaktu s nemocnými, kterým pomáháme, s „nemocnými“, kteří by rádi vyřešili své osobní problémy přes zdravotní úlevy, a ještě s byrokracií a svévolí, která nám pije krev. Bezpečně

můžeme počítat s tím, že z ministerstva se nám nižádné pomoci nedostane. Není to jen mizernou organizací a neschopností tam sloužících úředníků, jako především proto, že Slavný Ouřad se nachází na Moráni, tedy na místě zasvěceném od pradávna Moraně, a ta, jak známo, v léčení nepomáhá. Stejně intenzivní přispění můžeme očekávat od ČLK, která se pro snížení administrativy a pro zpřehlednění postgraduálního vzdělávání zatím rovněž nepřetrhla. Čeští byrokrati naopak s odvoláním na Brusel vymýšlí, až se od nich kouří. Na mně tuhle s omluvami v jedné velké pražské nemocnici vyžadovali při vyúčtování semináře jako povinně předkládaný dokument lékařský diplom, neb to „mají nařízené shora“. Maturitní vysvědčení už jsem bohudík předložit nemusel.

Uvědomí těchto okolností nám asi (moje vnučka kdysi pro jistotu pochybnosti zdvojovala a říkala, asi-

-možná) nevystačí jen dobrý pocit, že jsme ve skupině pachatelů dobra, kterým to jednou spočtou na věčnosti. Přeu vám proto kombinované osobnostní kvality osamělých přespálních běžců a polárních badatelů, sílu nezdolných vikingských bojovníků, vyrovnanost tibetských mnichů, radostnou mysl Františka z Assisi a Matky Terezy, dále dobré rodinné zázemí, které je tím nejspolehlivějším pomocníkem do nepohody, dostatek jistých zdrojů, z nich lze čerpat lásku, pohodu, energii a inspiraci, ochotu přijmout potřebnou pomoc od přátel a netrvat na tom, že to zvládnou i bez toho, odolný imunitní systém a kvalitní střevní mikrobiom. A k tomu také potřebnou dávku štěstí.

MUDr. Radkin Honzák, CSc.
Ústav všeobecného lékařství 1. LF UK
Albertov 7, 128 00 Praha
RadkinH@seznam.cz